

Derfor vil jeg selvfølgelig ikke svare på, hvad der skulle have været anderledes i forfatnings-traktaten, for det er ikke det, det handler om.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren, og så er det hr. Rune Lund som ordfører.

Rune Lund (EL):

Vi havde en debat her i Folketingssalen den 30. marts om det her emne. På den dag havde Enhedslisten anmeldt en forespørgselsdebat netop om EF-Domstolens miljødom.

Vores holdning til miljødommen er selvfølgelig den samme, men vi er da glade for, at vi kan tage debatten her endnu en gang, for det er en meget, meget alvorlig problemstilling, vi har her, hvor vi faktisk har at gøre med, at der er en EF-Domstol, som lige pludselig mod folkevalgte politikeres vilje beslutter, at et område har en anden status i EU, end det havde før. Det er et dybt, dybt demokratisk problem.

Da den danske befolkning helt tilbage i 1972 skulle tage stilling til medlemskabet af EF, som det dengang hed, var der jo ingen, der på daværende tidspunkt havde nogen anelse om, at retspolitikken allerede fra 1972, dengang der blev stemt ja til EF, var en integreret del af fællesmarkedet. Der var ingen EU-modstandere, der påstod det, der var ingen EU-tilhængere, som påstod det, alle var enige om, at sådan var det ikke.

Miljøpolitikken lå dengang i 1972 i traktatgrundlaget som et af de formål, man ville arbejde for, men senere har det så vist sig med den her dom, at dette bredt formulerede formål er blevet brugt til at udvide EU's magt inden for retspolitikken, og nu har EU ved EF-Domstolen altså bestemt – vupti – at strafferetlige regler nu skal vedtages med flertalsafgørelser. Fuldstændig absurd, fuldstændig udemokratisk.

Når resultatet af den såkaldte miljødom, som faldt den 13. september 2005, var så overraskende, så er det jo netop, fordi det bliver slået fast, at retspolitik er noget, der hører ind under EU. Men grunden til, at det er så overraskende, hænger jo sammen med, at der netop fra 1972 og indtil dato ikke var nogen, der havde forestillet sig – som jeg allerede har sagt – at retspolitikken var inkluderet i det samarbejde.

Det gør det jo heller ikke mindre overraskende, at strafferetlige regler ville have været EU-område med flertalsafgørelser, hvis EU-forfatningen var blevet vedtaget. Det blev den bare ikke. Der blev stemt nej til EU-forfatningen i

Frankrig den 29. maj sidste år, og et par dage efter i Holland, og dermed burde den sag ligesom have været ude af verden. Der var blevet stemt nej, så var den sag ude af verden, og så kan man ikke bare komme og sige, at så skal det gennemføres ad bagdøren ved hjælp af EF-Domstolen.

Afstemningerne i Holland og Frankrig var et udtryk for et folkeligt engagement, et udtryk for et levende demokrati. Befolkningerne i de to lande har netop afvæjet konsekvenserne af forfatningen, de har fundet de negative konsekvenser for store, og så er der blevet stemt nej til den. Det burde EU-systemet respektere, det burde alle folkevalgte regeringer i EU følge op ved at sige, at de nægter at følge EF-Domstolens dom i denne sag, fordi den er i modstrid med traktatgrundlaget, domstolen går ud over traktatgrundlaget, og derfor bør vi sige nej til det.

Denne debat handler dybest set heller ikke kun om respekt for demokratiet i Frankrig og Holland, et demokrati, som der er blevet trådt på med denne dom, den handler dybest set om, hvorvidt det skal være folkevalgte politikere, der bestemmer, hvornår magt bliver overdraget til EU, og hvornår der ikke bliver det. Det er det, diskussionen skal handle om, og der skal det være klart, at fra Enhedslistens hold siger vi, at det skal være folkevalgte politikere, der bestemmer det. Det skal ikke foregå uden om EU-traktaterne, det skal være de folkevalgte politikere, der bestemmer det.

KL 17.15

Jeg må indrømme, at jeg synes, det er specielt ærgerligt, at partier som S og SF ikke kan se problemet, f.eks. bliver man nødt til at spørge SF: Er det virkelig et udtryk for et socialistisk demokrati, at man tillader EF-Domstolen at gå ud over sine beføjelser, se højt og flot på afstemningerne i Frankrig og Holland og samtidig tage magten fra folkevalgte politikere? Jeg kan sige, at det i hvert fald ikke er Enhedslistens forståelse af, hvad demokrati er, og det er slet ikke Enhedslistens forståelse af, hvad et socialistisk demokrati er.

Statsministeren udtalte den 12. januar i år til Ritzaus Bureau: Jeg har et kritisk øje til EF-Domstolen. Vi må sikre os, at den måde, det europæiske samarbejde udvikler sig på, har baggrund i demokratiske beslutninger blandt de folkevalgte og ikke er et produkt af domme fra EF-Domstolen. Det er sådan set rimelig klar tale. Problemet er bare, at statsministeren godt nok havde et kritisk øje, men det blev også ved det kritiske øje. Det hele var i munden, og der var ingen hand-